

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/23/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612202094
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3612202094.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v právnej veci žalobcu: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. B. P. XXX, zastúpeného JUDr. Matejom Valjentom, advokátom, so sídlom Partizánske, Jesenského 232, proti žalovanému O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., U. T.XXX/X, zastúpenému Mgr. Martinom Spišiakom, advokátom, so sídlom Partizánske, Jesenského 233/1, o zaplatenie 24.667 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 24 667,-€ s 2%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 24 667,-€ od 26.04.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1.) Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.04.2012 domáhal zaplatenia sumy 24.667 € s príslušenstvom.

(2.) Vo veci rozhodol Okresný súd Partizánske rozsudkom č.k. 5C/23/2012-112 zo dňa 22.01.2015 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 24 667 € s 2%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 24 667 € od 26.04.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 3.649,48 € k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

(3.) Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Partizánske uznesením č.k. 5Co/313/2015-133 zo dňa 16.12.2015 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že súd bude musieť dodatočne dostatočne zistiť odkiaľ a od koho pochádzali finančné prostriedky poskytnuté žalovanému a na základe riadne vykonaných dôkazov rozhodnúť vo veci.

(4.) Tunajší súd vo veci opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 5C/23/2012-165 zo dňa 11.10.2016 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 16.600 € s úrokom z omeškania vo výške 2% ročne zo sumy 16.600 € od 26.04.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(5.) Proti vyššie uvedenému rozsudku podali žalobca aj žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

(6.) Žalobca sa odvolal proti rozsudku súdu prvej inštancie do výrokov II. o zamietnutí zvyšnej časti svojej žaloby a výroku III. o náhrade trov konania. Podľa neho je nepochybné, že žalovaný nepoprel, že od žalobcu prevzal hotovosť 24.667 €. V spore nebolo preukázané, že by účastníci uzatvorili zmluvu o tichom spoločenstve. Z obsahu SMS správ vyplynulo, že žalovaný mal záujem poskytnutú

finančnú hotovosť žalobcovi vrátiť, čo tiež preukazuje, že tieto neboli poskytnuté na základe zmluvy o tichom spoločenstve, ale na základe zmluvy o pôžičke, ktorú účastníci ústne uzatvorili. Na listine, ktorú žalobca v spore predložil žalovaný potvrdzoval preberanie finančnej hotovosti, pričom tam nie je uvedené, že sa jednalo o vklad tichého spoločníka a zároveň listina potvrdzuje, že túto hotovosť nepreberal žalovaný od inej osoby, len od žalobcu. Podľa žalobcu je potom právne bezvýznamné, odkiaľ a akým spôsobom samotný žalobca získal finančné prostriedky, ktoré ďalej požičal žalovanému. Podstatné je len to, že právny vzťah pri poskytovaní finančných prostriedkov žalovanému vznikol len medzi žalobcom a žalovaným, pričom nie je dôležitý obsah tohto vzťahu. Len žalobca je teda aktívne vecne legitimovaným na vrátenie týchto finančných prostriedkov. Opačné závery súdu prvej inštancie označil žalobca za nesprávne právne posúdenie, ktoré nerešpektuje základné metódy výkladových pravidiel podľa všeobecnej teórie práva. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že vyhovie aj zvyšnej časti jeho žaloby a žalovaného zaviazal k náhrade trov žalobcu v rozsahu 100 %.

(7.) Žalovaný svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že počas celého sporu uvádza, že je v zmluvnom vzťahu s XX.XX.XXXX X. a nie so žalobcom. S menovaným dňa 09.02.2009 uzatvoril zmluvu o tichom spoločenstve, pričom menovaného pri podpise zastupoval na základe splnomocnenia žalobca. Pre žalovaného nebolo podstatné odkiaľ pochádzajú peňažné prostriedky, ktoré sú mu podľa zmluvy poskytované ale len to, že je v zmluvnom vzťahu s U. X. a tohto žalobca len zastupoval. Samotný žalobca vo výpovedi pred orgánom činným v trestnom konaní dňa 01.12.2011, pred podaním žaloby v tomto spore, uviedol a nepoprel existenciu zmluvy o tichom spoločenstve. Až neskôr svoje tvrdenia zmenil. Žalovaný sa domnieva, že práve uvedená prvá výpoveď, pri ktorej bol aj žalobca poučený o povinnosti vypovedať pravdivo, je jediná pravdivá a súd prvej inštancie sa mal s ňou vysporiadať, vychádzať z nej a mal ju vyhodnotiť v kontexte s ostatnými skutkovými zisteniami. Súd prvej inštancie si však selektívne vybral len tie z vykonaných dôkazov, ktoré svedčili v prospech žalobcu a jeho tvrdení o existencii zmluvy o pôžičke. Nevysporiadal sa s niekoľkokrát zmenenými tvrdeniami žalobcu o právnom titule uplatnenej pohľadávky, hoci na to poukázal aj odvolací súd. Rovnako sa súd prvej inštancie nevysporiadal ani s ďalším dôkazom, tvrdením dozorujúceho prokurátora v uznesení 1Pn 220/11-7 zo dňa 04.11.2011, kde uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným nešlo o pôžičku ale o spoločné podnikanie, resp. tiché spoločenstvo, pričom medzi žalovaným a G. X. v zastúpení žalobcom bola podpísaná zmluva o tichom spoločenstve. Toto rozhodnutie prokurátora ovplyvnilo rozhodnutie v merite trestnej veci a preto sa mal súd prvej inštancie tento dôkaz podľa § 193 CSP aplikovať a tvrdenia dozorujúceho prokurátora v tomto spore akceptovať ako dôkaz alebo sa s nimi aspoň náležite vysporiadať. Rovnako sa mal súd prvej inštancie náležite vysporiadať s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby, s existenciou plnej moci od G. X. zo dňa 06.09.2009, s konaním a správaním žalobcu, vykazujúcim správanie sa tichého spoločníka a tiež s tvrdeniami žalobcu o existencii zmluvy o tichom spoločenstve. Na základe toho žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil.

(8.) O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5Co/55/2017-209 zo dňa 28.02.2018 tak, že rozsudok prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na závere, že žalobca a žalovaný uzavreli ústne zmluvu o pôžičke, podľa ktorej žalobca poskytol finančné prostriedky žalovanému a ten sa ich zaviazal vrátiť. Žalobca preukázateľne poskytol žalovanému 16.600 € zo svojich finančných prostriedkov. Na žalovanie zvyšnej sumy nemá aktívnu legitímáciu, keďže zvyšná peňažná suma pochádza z finančných prostriedkov syna žalobcu G. X.. Žalobcom tvrdenú zmluvu o tichom spoločenstve žalovaný so svedkom poprel a žalobca takúto zmluvu nedoložil. Preto súd predpokladal, že takáto zmluva nebola uzatvorená. S uvedenými závermi súdu prvej inštancie odvolací súd nesúhlasí, keďže nie sú založené na právnom posúdení skutočností, ktoré by vyplývali z vykonaného dokazovania. Ako už odvolací súd uviedol vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí č.k. 5Co/313/2015-133 zo dňa 16.12.2015 medzi stranami sporu nie je sporné, že peňažné prostriedky v sume 24.667 € žalovaný od žalobcu prevzal. Za sporný však možno označiť právny dôvod, pre ktorý tieto peňažné prostriedky žalobca žalovanému odovzdal, resp. či takýto právny dôvod vôbec existoval. Z vykonaného dokazovania nie je možné bez dôvodných pochybností ustáliť, tak ako to spravil súd prvej inštancie, že k odovzdaniu žalovanej sumy žalovanému zo strany žalobcu došlo na základe zmluvy o pôžičke /ak by to tak bolo, je skutočne bez významu komu patrili peňažné prostriedky, ktoré boli poskytnuté ako pôžička, či samotnému žalobcovi alebo jeho synovi - poznámka

odvolacieho súdu/. Sám žalobca v spore tvrdil, že žalovaný a jeho syn mali podnikat' ako tichí spoločníci, k podpísaniu zmluvy o tichom spoločenstve však nedošlo, ale žalovaný napriek tomu žiadal od neho na otvorenie záložne finančné prostriedky, ktoré mu aj žalovaný postupne v žalovanej sume poskytol. Podľa tvrdení žalobcu v žalobe sa tak stalo bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Až vo svojej výpovedi na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 26.06.2014 žalobca uviedol, že predmetné peňažné prostriedky žalovanému požičal. Okrem toho, že je táto výpoveď žalobcu v rozpore so samotnou žalobou žalobcu, je v rozpore aj s preukázanou výpoveďou žalobcu na OR PZ Partizánske zo dňa 01.12.2011, kde žalobca v podstate vypovedal, že medzi jeho synom, ktorého zastupoval a žalovaným musela byť uzatvorená zmluva o tichom spoločenstve a tiež vypovedal, že pri inventúrach v záložni žalovaného nebol zistený zisk, ktorý by si mohli rozdeliť a ukázalo sa, že nebude stačiť pre dvoch ľudí, preto sa v auguste 2009 dohodol so žalovaným, že ten si nechá záložňu a žalobcovi vložené peniaze mi vráti. Zjavné rozpory vo vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie napriek pokynu odvolacieho súdu neodstránil a bez náležitého odôvodnenia zaujal záver o uzatvorení zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu. Pri tomto závere sa potom súd prvej inštancie ani nevyporiadal s ostatnými vykonanými dôkazmi, z ktorých vyplynulo, že žalobca odovzdával peňažné prostriedky žalovanému v rôznych sumách počas obdobia skoro 11 mesiacov, žalobca priebežne kontroloval podnikanie žalovaného v záložni tak, že túto raz, dvakrát za týždeň navštevoval a kontroloval inventúry, mal od prevádzky záložne kľúče, mal kľúče aj od trezoru, poznal kódy alarmu na prevádzke. Uvedené konanie žalobcu nie je typickým zabezpečením pohľadávky z pôžičky, pretože takémuto účelu by lepšie slúžili právne inštitúty ako napríklad ručenie, zmenka, záložné právo, zabezpečovací prevod práva a podobne. Konanie žalobcu naproti tomu vykazuje znaky kontroly hospodárenia žalovaného pri podnikaní v záložni, ktorú kontrolu vykonáva osoba na podnikaní nejakým spôsobom /hoci len finančne/ zúčastnená. Berúc do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli, je podľa odvolacieho súdu namieste záver, že tvrdenie žalobcu o uzatvorení zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu nebolo v spore bez dôvodných pochybností preukázané. Rovnako je ale podľa všetkých zistených skutočností zrejmé, že odovzdanie a prevzatie peňažných prostriedkov medzi stranami sporu malo svoj právny titul, teda že medzi stranami sporu bola nejakou formou uzatvorená určitá dohoda, zmluva. Aký bol obsah tohto právneho titulu, aké práva a povinnosti z neho pre strany sporu vyplývali a či v konečnom dôsledku má žalovaný povinnosť žalobcom poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť je vecou ďalšieho dokazovania a právneho posúdenia jeho výsledkov. Odvolací súd len pripomína, že dôkazné bremeno preukázania tvrdenia o povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky spočíva na žalobcovi, ktorý z tohto tvrdenia pre seba vyvodzuje z hľadiska hmotného práva pre seba priaznivé dôsledky. Na základe týchto záverov bol odvolací súd nútený rozsudok súdu prvej inštancie založený na nesprávnych skutkových a právnych záveroch v celom rozsahu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec podľa § 391 ods. 1 vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný zhora vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu /§ 391 ods. 2 CSP/ a preto umožní strane žalobcu vyjadriť sa k otázke právneho titulu odovzdania peňažných prostriedkov žalobcovi a k otázke právnej povinnosti žalovaného na ich vrátenie a na preukázanie tvrdení strán vykoná dokazovanie podľa ich návrhov. Opätovne potom o žalobe žalobcu rozhodne a v závislosti od tohto rozhodnutia s ohľadom na výsledok konania rozhodne aj o nároku náhradu trov konania.

(9.) Tunajší súd doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia krajského sudu výsluchom strán sporu, výsluchom svedka G. X. a zistil tento skutkový stav:

(10.) Na pojednávaní dňa 08.11.2018 svedok G. X., nar. XX.XX.XXXX uviedol, že je synom žalobcu a žalovaného pozná, i keď nie osobne, ale zo školy, lebo on chodil o ročník nižšie na základnej škole. Na otázky právneho zástupcu žalobcu odpovedal, že nikdy nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu so žalovaným. Žalobca mohol disponovať jeho finančnými prostriedkami. Žalobca svedkovi nepovedal z akého dôvodu dal finančné prostriedky žalovanému, koho prostriedky a koľko. O tomto sa dozvedel až keď sa to dostalo na súd. Následne mu žalobca povedal, že žalovanému požičal 24 - 25.000 €, ale nevie z akého dôvodu. Na otázky právneho zástupcu žalovaného odpovedal, že si nepamätá za akým účelom vystavil na žalobcu splnomocnenie zo dňa 06.02.2009, ale uviedol, že to určite bolo na prerábku bytu. Žalobca ho neinformoval aké právne úkony vykonal na základe splnomocnenia. Žalobca ho informoval o trestnom oznámení podanom na žalovaného a povedal mu, že požičal žalovanému peniaze. Nepamätá si, či ho informoval žalobca o svojej výpovedi pred vyšetrovateľom a ako táto vec dopadla.

(11.) Na pojednávaní dňa 08.11.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o pôžičke, čo preukazuje aj vzájomná sms komunikácia založená v spise medzi

žalobcom a žalovaným, z obsahu ktorej vyplýva, že žalovaný má záujem žalobcovi vrátiť požičané finančné prostriedky a poukazuje na dôkaz, ktorý je v spise na čl. 12, kde sa nachádzajú žalobcom ručne uvedené poznámky, kde preberanie finančnej hotovosti svojim vlastnoručným podpisom potvrdil aj samotný žalovaný, kde chce uviesť, že je použité slovné spojenie „požičané“, ďalej dlžná čiastka 23.667 €, pod čím sa nachádza meno žalovaného a jeho vlastnoručný podpis, čo nepochybne preukazuje, že na strane žalovaného existuje dlh voči žalobcovi, ktorý je povinný vrátiť. Čo sa týka zmluvy o tichom spoločenstve, žiadne uzavretie zmluvy o tichom spoločenstve nebolo v tomto konaní preukázané.

(12.) Na pojednávaní dňa 08.11.2018 právny zástupca žalovaného uviedol, že nespochybňuje dôkazy predložené protistranou. Upozorňuje však, že na potvrdeniach o preberaní peňazí sú dátumy z roku 2009 a na sms-kách z roku 2010, pričom žalobca vypovedal na polícii 01.12.2011, to znamená, že ten rozpor je tu zjavný, žalobca si ho mal uvedomiť a nedostatok chýbajúcej zmluvy o tichom spoločenstve je sanovaný výpoveďou priamo žalobcu, pričom v súlade s vyjadrením KS TN je na žalobcovi, aby znášal dôkazné bremeno a v prípade, že by skutkový stav v trestnom konaní býval iný, ako ho zistil dozorujúci prokurátor a vyšetrovateľ, aj ten postup OČTK by bol viedol k trestnému stíhaniu žalovaného. Taktiež poukazuje na to, že žalobca prispôsobuje svoje tvrdenia aktuálnej zmene v dokazovaní.

(13.) V záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridriava všetkých svojich doterajších písomných aj ústnych prednesov. Osobitne poukazuje na záverečný návrh zo 06.10.2015 a dôvody uvedené v odvolaní proti rozsudku z 11.10.2016, ktoré odvolanie písal 02.12.2016. V súvislosti s výsluchom žalobcu na OR PZ Partizánske, na ktorý poukazuje krajský súd uvádza, že žalobca nie je právne vzdelanou osobou a teda nemusel mať vedomosť o všetkých právnych termínoch. V tomto konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané uzatvorenie zmluvy o tichom spoločenstve, naproti tomu poskytnutiu finančných prostriedkov titulom pôžičky svedčia viaceré listinné dôkazy, na ktoré poukázal na dnešnom pojednávaní. Navrhuje žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

(14.) V záverečnej reči právny zástupca žalovaného uviedol, že sa pridriava všetkých svojich doterajších písomných aj ústnych prednesov. Ani žalovaný nie je osobou právne vzdelanou, takže prisudzovať účastníkom vedomosti o označovaní právnych úkonov by bolo scestné. Napriek tomu sa nemôže vyhnúť vyhodnoteniu jednotlivých výpovedí urobených v rámci dokazovania pred týmto súdom, ale i učiných žalobcom pred OČTK. Právnym zástupcom žalobcu tvrdená absencia zmluvy o tichom spoločenstve ešte neznamena, že táto zmluva nebola uzatvorená, pričom tento nedostatok je sanovaný výpoveďou samotného žalobcu, ktorý si pred podpísaním svojej výpovede túto prečítal a podpísal každú jej stranu. Mal si byť teda vedomý osobitnej dôležitosti vlastných slov. Dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi a strana žalovaného, sa domnieva, že žalobca neustál toto dôkazné bremeno a je na mieste žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Žalovanému navrhuje priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%.

(15.) Súd sa oboznámil so zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 01.12.2011 a zistil, že žalobca sám priznal, že bola uzatvorená zmluva o tichom spoločenstve, kde ako tichý spoločník vystupoval jeho syn. Takto sa dohodli, pretože aj jeho syn bol v tomto finančne zainteresovaný. On na základe splnomocnenie uzatvoril zmluvu za syna. Celkovo vyplatil žalovanému sumu 24.667 €. Keďže záložňa začala fungovať až v apríli 2009, nebolo možné zistiť aký bude v budúcnosti zisk. Ukázalo sa, že zisk nebude stačiť pre dvoch a preto sa v auguste 2009 dohodol so žalovaným, že si nechá záložňu a vložené peniaze mu vráti.

(16.) Súd sa oboznámil s fotokópiami SMS správ žalovaného žalobcovi na čl. 79 až 86 a zistil, že žalovaný v týchto správach sľuboval žalobcovi vrátenie dlžnej sumy.

(17.) Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

(18.) Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(19.) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(20.) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(21.) Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobca počas konania tvrdil, že zmluva o tichom spoločenstve uzatvorená nebola a žalovanému poskytol pôžičku v žalovanej sume. Ako však vyplýva zo zápisnice trestného spisu zo dňa 01.12.2011, žalobca sám priznal uzatvorenie zmluvy o tichom spoločenstve na základe plnomocenstva za svojho syna so žalovaným. Zmluvu o tichom spoločenstve teda uzatvorená bola. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovanému žalobca žalovanú sumu. Ako aj konštatoval vo svojom odôvodnení Krajský súd v Trenčíne, žalovaná suma nie je sporná, sporný je iba právny dôvod poskytnutia tejto sumy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že predmetná suma bola žalovanému poskytnutá v rámci uzatvorenej zmluvy o tichom spoločenstve. Strany sporu následne pristúpili k ukončeniu zmluvy dohodou, ako to umožňuje priamo dohodnutá zmluva v článku 3 písm. a/ predmetnej zmluvy. Žalovaný sa na základe dohody o ukončení zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi mu poskytnuté finančné prostriedky, čo vyplýva aj z predložených fotokópií SMS správ, v ktorých žalovaný sľubuje vrátiť žalobcovi poskytnutú sumu.

(22.) Súd teda konštatuje, že zmluva o tichom spoločenstve bola zrušená a v tomto prípade je v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Súd keďže nie je sporné, že žalobca zo svojich peňazí poskytol žalovanému sumu 24.667 € rozhodol tak, ako je vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 24.667 € spolu s 2%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 24.667 € od 26.04.2012 (od podania žaloby na súd) do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

(23.) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(24.) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že určil zákonnú lehotu splatnosti. Na určenie dlhšej lehoty splatnosti súd dôležitý dôvod nezistil. Rozhodnutie o splatnosti vo výroku rozsudku však nebráni stranám sporu dohodnúť sa na inej lehote splatnosti, prípadne na splácaní prisúdenej sumy v splátkach.

(25.) O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, keďže žalobca mal vo veci úplný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.